



SETMANARI CASTELLARENC

ANY II :: NÚM. 56
Castellar del Vallès - 23 març 1934

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Cultura i civilització

S'ha parlat molt de cultura, de la necessitat d'expandir la cultura però hom ha confós mantes vegades aquest mot amb civilització. Lamentable confusió.

Si el mot civilització enclou una ampla idea de solidaritat, d'intenció moral i de voluntat conqueridora, el concepte de cultura és més humil. Per bé que adés i ara confronti amb l'espiritualitat i amb l'ètica en alguna de les seves derivacions, la cultura és, en el conjunt, d'un ordre podríem dir més casolà.

Així com el concepte de civilització s'ufana d'un caràcter internacional i colonitzador, una cultura o més ben dit una certa cultura, pot existir, existeix de fet, àdhuc en la tribu més isolada. Podem parlar, per exemple, de la cultura dels pells-roges; no és fàcil, però, que parlem d'una civilització personalitzada en els pells-roges.

L'home, a les primeres embestides d'un fred o d'una calor gaire sensibles, davant dels temporals o dels perills de les feres, cercarà abarracar-se, i això farà que s'hagi d'improvisar constructor, sigui més o menys hàbil. Igualment s'haurà d'enginyar per a fer-se alguna mena de plat o de vas, trenar-se el matalàs, fabricar-se una arma o guarnir el parany per tal d'abatre la bèstia que és de carn mengivola o que el pot perjudicar. Veus aquí fets de cultura, o sigui utilització i perfeccionament de la matèria en mans de l'home esperonat per l'instint de conservació.

Per fer entreveure la diferència entre cultura i civilització, posarem un cas pràctic. Tots tenim coneixença històrica d'èpoques i llocs on l'última pena en les execucions de justícia era morir cremat viu o ésser penjat. Més tard, vingué la guillotina, d'una major precisió i rapidesa en l'execució. Aquest és un progrés material del procediment de matar segons justícia, dins els termes d'una relativa civilització. Aquest progrés material de l'eina occidora és, encara, un senzill fet de cultura. Ara bé; ve un estat i aboleix la pena de mort; i ve un altre estat i transforma l'antic penal dels condemnats a perpetuïtat en una veritable ciutat en miniatura, voltada de grans extensions rurals, amb tallers, escoles, teatre, en la qual es prova de regenerar cada reu, se'l tracta segons la seva ànima d'home i li és donada ocupació després d'estudiar les seves aptituds, suprimint del seu treball tot caràcter de treball forçat i suprimint encara els càstigs corporals. Veus aquí uns fets de civilització.

ESPORTS

Futbol

CASTELLAR F. C. —0—
F. C. MEDITERRANI —2—

Fa una certa gràcia, però és veritat: si diumenge passat el públic que assistí a presenciar l'encontre que anem a comentar va ensopir-se per l'absència més absoluta de jugades de qualitat i, per tant, d'interès, no pot culpar-ne a ningú més, igualment com en el diumenge anterior, que al vent. Som al març...

Aleshores, la crònica futbolística d'aquesta setmana, podria ésser exactament com l'anterior? Ah, no. En la present hom no es pot estar de preguntar. Per què el cercle local no sabé aprofitar-se d'un factor tant important com és el vent que tingué al seu favor durant el primer temps? Bé ho feren els visitants a la segona part. Però, ben mirat, aquesta pre-

gunta podem contestar-la nosaltres mateixos. El Castellar no aconseguí marcar cap punt perquè els encarregats de fer-ho —llegeixi's interiors i davanter centre— malgrat que individualment fessin alguna cosa de bo, no arribaren a entendre's mai. I, desenganyem-nos, en futbol les individualitats no compten; cal, per damunt de tot, conjunt, compenetració. Cal fixar-se només que per cada gol preparat d'una manera personal hom pot comptar-ne ben bé deu preparats d'una manera conjunta.

Quant va arribar-se al descans sense que els locals aguessin aconseguit fer entrar la pilota dintre el marc dels visitants quasi bé tothom donà per descomptat que tampoc no veuríem guanyar als de casa. I és que, per altra banda, no havia passat desapercebut per ningú que en la davantera negra-vermella hi havien alguns jugadors que no mirarien gaire prim a fer in-

Granja Avícula PRAT

Festes de Pasqua

100 Pollastres disponibles des de 1 quilo, 3 terces i 4. Demaneu-los al nostre representant exclusiu

Miquel Guarro

CARRER PUIGVERT, 2

Diumenge Plaça Mercat, un gran assortit de Flors i "Cabesses".

tervenir Piñot i, si tant bé es presentava, de batre'l i tot. I així ho feren per dues vegades i qui sap si no ho haurien fet algunes més a no ésser que els locals, cap a les acaballes del matx, reaccionaren lleugerament la qual cosa neutralitzà l'insistent domini exercit fins aleshores pel Mediterrani i donà lloc a que els darrers minuts fossin els únics entretinguts de la partida.

J. B.

El partit jugat el passat diumenge, en el camp de la Joventut Esportiva Sentmanat, del veí poble de Sentmanat, contra la Penya Estrella de la nostra població, s'obtingué un resultat de 0-0.

El pròxim diumenge a la tarda, l'esmentada Penya Estrella, es traslladarà a Montmeló per a jugar un partit contra el primer d'aquell poble.

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

DIUMENGE, DIA 25 DE MARÇ 1934

Gran partit amistós entre

ONZE DIABLES F. C.

(de Barcelona)

CASTELLAR F. C.

Avís important

El pròxim dijous dia 29 REUNIÓ EXTRAORDINÀRIA.

Socis: Se us prega l'assistència per ésser de gran interès, si així ho feu la Junta us restarà agraïda.

UN FILL IL·LUSTRE

La casualitat ha fet que ens fos donat a conèixer un fill il·lustre del nostre poble que, ignorem per quines causes, no ens detalla el Dr. Vergés en la seva «Topografia de Mèdica de Castellar, on fa l'apologia de les celebritats nascudes ací.

La revista madrilenya «La Voz de la Farmacia» en son número 50 corresponent al mes de febrer d'aquest any i en la seva primera plana que destina a Galeria de Farmacèutics il·lustres, publica la següent biografia:

D. JOSEP-ANTONI BALCELLS I CAMPS.—Un altre dels farmacèutics il·lustres que varen posar els fonaments de la Facultat a principis del segle XIX, de qui tampoc havem pogut aconseguir una representació gràfica.

Nasqué Balcells el 15 d'agost de 1777, a Sant Esteve del Castellar (Catalunya).

Fill d'un farmacèutic i comptant entre els seus ascendents diversos individus que exerciren la professió, fou també destinat a seguir-la continuant la costum d'aquells temps de respectar i sotmetre's a la tradició familiar i obtingué el títol d'apotecari «nemine discrepante» del Reial tribunal del Protomedicat de Catalunya, el 18 de novembre de 1795.

Freturós d'ampliar els seus coneixements científics, va seguir en 1797 un curs complet de Filosofia, al convent de Trinitaris descalços de Barcelona; va assistir als cursos de Farmàcia i de Química que en 1801 i 1802 va donar el doctor Joan Ameller en el Col·legi de Medicina i Cirurgia de la mateixa ciutat; en 1805 a les lliçons de Química explicades per Carbonell i en 1806 i 1807 a les de Matemàtiques explicades pel P. Agustí Canellas, director de l'Escola Nàutica de Catalunya.

Mentre ampliava els seus estudis, va aplicar-los al progrés de la indústria del seu país i entre altres va aconseguir en 1800 descobrir el mitjà de tnyir el cotó amb el roig d'Andrinòpolis.

Els seus treballs i merescuda fama d'home docte el feren mereixedor d'ésser

nomenat, en 1804 visitador general de les farmàcies i drogueries de l'arquebisbat de Tarragona, bisbats de Lleida i Tortosa i part occidental del de Barcelona.

En la invasió francesa de 1808, es trobà obligat, com tots els patriotes, a la resistència i fou el primer ajudant de Farmàcia de l'exèrcit de Catalunya fins que la seva poca salut li feu dimitir el càrrec al cap de dos anys.

El 30 d'abril de 1815, la Junta superior de Farmàcia va concedir a Balcells el títol de doctor en la facultat i el 15 de juliol immediat fou nomenat primer catedràtic per oposició del Col·legi de Sant Victorià, de Barcelona, essent li confiat l'ensenyament de la física i de la química.

Amb aquest càrrec li fou donat el de Cap local del Col·legi, que més tard havia d'ésser Facultat, fins que la reforma universitària de 1843 va suprimir als Col·legis, de Farmàcia, tornant a ocupar la Càtedra de Pràctica farmacèutica, al establir-se de nou l'ensenyament en 1845 i amb ella, el Deganat de la Facultat a Barcelona.

En 1815, fou nomenat apotecari de Cambra i el 23 de desembre de 1817 li fou concedida l'excepció d'establir una nova farmàcia a Barcelona, trencant, en honor del meritíssim apotecari i mestre, la prohibició d'obrir-ne de noves.

Servint els seus ideals polítics, va subministrar al brigadier realista Antoni Coll, plom per municions, que necessitava i el va instruir sobre la manera de beneficiar la galena que abundava a la regió de Viladonja. Aquestes mateixes opinions polítiques l'obligaren a emigrar a França en 1823, encara que per poc temps, doncs retornà el dia 11 de juny del mateix any, presentant-se a la Regència del Regne, la qual, conformant-se amb l'informe de la Junta superior governativa de Farmàcia, va disposar que, fins que la ciutat de Barcelona quedés lliure, fos destinat Balcells a una de les dues càtedres vagants en el Col·legi

de Sant Ferran, de Madrid, encomanant-li la de física i química.

El 10 de març de 1824, li foren encarregades, en el mateix Col·legi, tres Càtedres més, vacants per separació dels professors respectius per les seves idees polítiques, recompensant-li l'excés de treball amb 600 ducats, sobre els 12.000 rals que tenia assignats per la seva Càtedra.

Quan Ferran VII va visitar Barcelona en 1827, va encarregar a Balcells la elaboració dels medicaments que hagué de menester la reial família i en la seva visita al Col·legi de Sant Victorià, va admirar curioses experiències que Balcells va fer davant d'ell.

L'Acadèmia Mèdica Matritense li conferí el títol de membre seu per una memòria sobre la «Manera d'analitzar el terreny i de modificar-lo segons convingué a les diverses plantes que s'hi han de cultivar» autoritzant-lo l'Inquisidor General per «adquirir, llegir i retenir llibres prohibits.»

També el nomenaren soci, la «Sociedad económica de Amigos del País» de

(Acabarà)

LES LLETRES

Març, Marçot...

On vas tu, Març ventós
que mig plores l'ofensa
que vas fent al qui et veu
sense enuig ni defensa.
Tothom sap el què vols,
què pretens tothom pensa:
fer-nos cloure'ns els ulls
fent barrila amb ta gesta.
Tú ja saps, Déu me val,
que ningú et vol ni et mira;
vesten, ves allí dalt
que una estel·la delira.
Tu, vestit de guerrer,
podràs fer bona feina:
ha passat el Febrer
i ell no duia cap eina!
El ropatge que dus
ple d'arrugues i llenques
ha caigut en desús
de tan fort que esmagenques
ací a terra i al cel
amb les boires que empaites
com un foll i amb l'anhel
de di al món que ens afaïtes
amb la teva destralt
presumint nit i dia,
cavalcant el Mestral
i amb la dalla per guia.
Fuig d'ací, malestruc,
que els valents ens fan nosa:
amb el teu vell trabuc
dintre un núvol reposa.

AMAT GOSALBES

Casa Massagué - Carrer Major, 80

Extens assortit de calçats d'estiu de totes classes i preus.

Pasta KISS per a netejar el calçat és la millor. En pols i en pasta des de 10 cèntims.

PERFUMS per a senyor i senyora RISLER
PRODUCTES de fama mundial RISLER

SABATES de l'acreditada marca STRONG per a senyora, senyor i nens. La Sabata més lleugera i elegant.

No oblideu la Casa Massagué

J. MARIN BLANCO - Dentista

VISITA: Els dimecres i dissabtes de 3 a 7 de la tarda.

CARRER PASSEIG, 73 - Castellar del Vallès.

Consulta a Barcelona: Tots els dies de 11 a 1 i de 4 a 8 nit - Carrer Fivaller, 25 pral.
(abans Fernando) Telèfon 21069.

COL·LABORACIÓ INFANTIL

La glòria i el dolor

CONTE

«La guerra és un atemptat contra el gènere humà».—PLINI

En Josep arribà a l'edat en què havia de deixar d'ésser nen per ésser home. Una vetlla es reuní la família per veure quin era el seu pensament. Ell desseguida respongué: «Vull ésser militar. No vull contrariar-te—digué el pare—però pensa que després de la glòria que somnies, ve el dolor que tu ignores. Hi hagué un moment de silenci i l'oncle de Josep digué:—Jo ja t'ensenyaré a conèixer la glòria. I jo—digué la seva germana la qual era mare d'un noiet de pocs mesos—t'ensenyaré que cosa és el dolor que ignores».

En Josep tenia tanta afició d'ésser militar de tant llegir novel·les històriques de guerres. El seu oncle aprofitant unes vacances de dos mesos de duració, s'emportà en Josep a una excursió a països llunyans per fer-li conèixer la glòria. El portà a Museus de guerra on recordava gestes meravelloses de guerrers. Recordava Napoleó Bonaparte que per on passava deixava monuments de glòria; recordava Frederic de Prússia, Gustau de Suècia, Lluís XIV i mil noms més; en Josep tornà de la llarga excursió, quelcom impressionat, trist i capficat.

En arribar tocà el torn a la seva germana: Escolta Josep—digué—et vaig dir que t'ensenyaria a conèixer el dolor i vaig a complir la meva promesa. Jo no necessito portar-te a països llunyans com el teu oncle. Sense moure'ns de ciutat t'ho faré veure. Vina amb mi». Veus aquella tomba en la qual sempre hi ha llum? És la tomba del «Soldat desconegut». Quan van trobar el seu cos, ningú sapigué el seu nom. Ningú no el va conèixer i ningú no trobà la seva família. Potser va ésser un heroi però tothom desconeix la seva heroïtat. Mira aquí, veus? Aquí hi havia un hospital i el general va fer descarregar tones i més tones, fins que em féu cendra. Ara ja no són més que desferres. Ara mira aquests camps! Contenen més plom i ferro que no pas terra. Mira Josep tingues pietat d'aquest desgraciat que es tornà cec

a la guerra, era un voluntari. Mira també. Gira el cap. Mira a aquests nois ¡Pobrets! En la cara, se'ls hi dibuixa la fam i la misèria! Tot ocasionat per una guerra! El seu pare era un capità que guanyà moltes creus i medalles. Una vegada, amb sols vint homes atacà a més de mil soldats enemics i els derrotà en el transcurs d'una setmana.

Però moriren ell i els seus soldats. Fou una glòria per el capità i els seus soldats, però el dolor pels pares dels mil mils de soldats morts, derrotats. I pensa que així han mort molts mils i fins milions. Cada victòria és una glòria pels que han guanyat la batalla.

Cada derrota és un deshonor pels que l'han perduda o sia els vençuts.

No, germana meva—digué en Josep amb veu esglaiada—No vull ésser militar, ni vull tenir glòria, si, costa a aquest preu!».

Avui, Josep, ja és un home. Té una carrera humil. És mestre i en el seu col·legi predica l'amor entre els humans i ensenya als nois a odiar la guerra. Sapigué jutjar serenament la glòria i el dolor i per ésser més útil a la seva Pàtria volgué ésser espill d'homes bons que sapiguessin estimar-la i estimar també la Humanitat

BALDOMER ALDAZ

11 anys

La llibreria de J. MAÑOSA posa en coneixement de la seva clientela i públic en general, que ha rebut ja els figurins de la temporada d'estiu

De totes classes i preus

Sant Miquel 50

NOTICIARI**HOMENATGE DE DESGREUGE**

Ens assabentem de que el proper diumenge al matí, són en gran nombre els castellarencs que es traslladaran a Barcelona per tal d'anar a depositar flors a la tomba del qui fou primer i digne President de la Generalitat de Catalunya En Francesc Macià, com a acte de protesta i desgreuge pels fets vandàlics darrerament ocorreguts davant la tomba de tan il·lustre patrici. «La Vallesana» és l'en-carregada de realitzar el viatge i per tal

Diàlegs d'amics

III

Trobo els nostres dos amics al tramvia. Escoltem-los.

—Què et sembla aquest traje... perdó, aquest trajo que porto? Va comprar-me'l la meva mare en una casa de cortes.

—Què et diré; m'agradaria molt més si en diguessis un vestit comprat en una casa de trossos o retalls.

—Tanmateix no em negaràs que és maco...

—I és clar que t'ho negaré perquè maco, en català, no vol dir res. Afirmaré, això sí, que és força bonic.

—El que és bonic és aquest sombrero que portes.

—I si en deies un barret o un capell? Què et sembla, no sona més bé a l'orella?

—Ho tindrè en compte, però deixa'm dir-te que, avui, tan mudat fas goig de debò.

—No em facis riure...

—Què vols dir que no ho vas? Déu meu quina modestia!

—No es tracta d'això, no es tracta d'això. Senzillament, que has dit un disbarat dels grossos. Mudar vol dir reemplaçar una cosa per una altra de la mateixa espècie; vet ací un exemple: mudar un ocell les plumes; i un altre: muda't el vestit, que el portes estripat. Però, si no ho entès malament, el que tu vols dir és que vaig ben abillat o millor encara, ben vestit.

—Bueno...

—Encara? Quina llàstima que no t'hagis mossegat la llengua! Què anaves a dir?

—Que ja acabo d'arribar a puesto.

—Com?

—Que ja acabo d'arribar a lloc.

—On has de baixar?

—Davant mateix del apeadero del Passeig de Gràcia i ja hi som. Adéu.

—Del baixador de Passeig de Gràcia, ho tens entès?

J. B.

de donar facilitats, hom sap que ha fixat un preu molt reduït.

—DUES CASES dotades d'aigua i de saigua, es vendrien a bon preu. Raó en aquesta Administració.

CAMIÓ ESTIMBAT

Dimarts passat al matí, un camió del contractista de l'apariament del ferm de la carretera de Sant Llorenç, passava per l'esmentada carretera i a l'arribar al pont conegut per «Fonts Calents» on hi ha un viratge molt perillós i segons sembla per no obeir-li la direcció es precipità daltabaix de l'indicat pont, emportant-se amb

Cine Sonor Ateneu

Programa pel dia 25 de març de 1934
DIUMENGE DE RAMS

Noticiari "Paramount"

La bonica comèdia dramàtica creació de **CLAUDETTE COLBERT - H. MARSHALL**:

LA CONFIDENTE

L'emocionant drama

parlat en castellà

creació de **GEORGE BANCROFT**

¿QUE VALE EL DINERO?

Tot plegat un Escollit Programa de màxima qualitat.

l'esbranzida un dels pedrissos que serveixen de barana. Sortosament el xòfer que conduïa el vehicle i que era l'únic individu que anava amb el camió es lliurà d'una mort segura, davant la fondària de la timba i si solament es produí diverses ferides depoca importància. El vehicle quedà molt estropellat.

REPRESENTACIÓ TEATRAL

El proper diumenge a les 5'30 de la tarda serà representada en el saló de les Escoles Tolrà, la bonica sarçuela dramàtica en 3 actes, original de Francesc Gay i música de Josep Baró titulada «Les dones de la Passió», a càrrec de les noies grans del Catecisme Parroquial.

L'entrada serà lliure i gratuïta i es farà una col·lecta per tal de sufragar les despeses que reporti dita representació.

BARALLA D'UNS CAPTAIRES

Dimecres passat entre 10 i 11 de la nit i a les rodalies de la fàbrica «Fonts-Callents», uns captaires aposentats en l'esmentat lloc es barallaren fortament i un dels homes agredí a una seva companya, produint-li diverses ferides, les que li foren curades en el domicili del metge Sr. Casanovas, traslladant-la seguidament a un dels locals d'Obra Social Benèfica on ha quedat hospitalitzada.

L'agressor fou detingut immediata-

ment per una parella de Mossos d'Esquadra ingressant en els calabossos de la Casa Consistorial a disposició de l'Autoritat judicial.

—PORTES FORANES en molt bon estat es venen a preu baratíssim.
Raó: Mina, 53.

NAIXEMENT

Dia 20. — Maria-Rosa Angulo Samper, filla de Ferran i Maria.
L'enhorabona als pares i llurs famílies.

CASAMENTS

Dia 17. — Joan Caelles Soriguera amb Vicenta Valldeoriola Comas.
Dia 19. — Jaume Maynegre Masegú amb Mercè Serra Treserras.
Desitgem als novells esposos tota mena de felicitats.

DEFUNCIÓ

Dia 17. — Herminda Feliu Serra, casada, de 52 anys.
La nostra més sentida condolença a la seva afligida família.

FARMACIA de torn per a diumenge,
Major, 16

ESTANC de torn per a diumenge,
Passeig, 21

EXCELSIOR CINEMA

Magnífic programa pel dia 25 de març de 1934
L'extraordinària super-producció d'ambient esportiu de l'acreditada casa «UNIVERSAL»



DECEPCIÓN



Un film d'acció magistralment interpretada per **Norman Foster - June Clide - Zasu Pitts - J. Farrell - Mac Donald**

El gran film de «SELECCIONS FILMÓFONO» estrenat fa pocs dies al cinema Capitol de Barcelona, on a sigut projectada amb grandios èxit

CHOFER CON FALDAS

Opereta-vodevill, alegre i atrevit, on la fina ironia de l'art francès queda ben plasmada.

Una producció de la temporada actual totalment parlada en castellà (per dobles)

I la còmica «METRO» Rapsodia espumante

Properes festes de Pasqua

La sensacional més gran de la temporada

GRETA GARBO - RAMON NOVARRO - LIONEL BARRIMORE - LEVIS STONE en

MATA HARY

SERVEI D'INSPECCIÓ SANITARIA D'ALIMENTS

Pel personal encarregat, ha estat verificada la graduació de densitat de la llet, que és destinada al consum públic, donant el resultat següent:

Dia 21 de març. — De cabra: Pau Tubau, T. 12, D. 29; Eugeni Novella, T. 12, D. 30.

De vaca: Benet Juliana, T. 14, D. 32; Pere Rifer, T. 14, D. 31; Josep Jordà, T. 15, D. 31; Esteve Vall, T. 10, D. 29; Joan Bruguera, T. 14, D. 29; Joan Escudé, T. 12, D. 30; Josep Casajoana, T. 16, D. 32; Marcel·lí Ubach, T. 14 D. 30; Mansuet Solà, T. 10, D. 32; Eulàlia Rodés, T. 10, D. 30.

Per tots els treballs
:: gràfics, recordeu::
sempre el taller de

RIBERA,

IMPRESSOR

PUIG DE LA CREU, 3

CASTELLAR DEL VALLES